

FILM

Oekraïense wijn/oorlogsfilm 'Wounded Land' wint Most Festival

Op het Most Festival van dit jaar in Catalonië, Spanje, werd de Grote Juryprijs toegekend aan de Oekraïense wijn-/oorlogsfilm 'Wounded Land'.

Het festival, dat nu aan zijn 12e editie toe is, is momenteel het enige filmfestival ter wereld gewijd aan wijn en film, met zijn hoofdbasis in de stad Vilafranca del Penedès, een van de grootste wijnproducerende regio's van Spanje en de thuisbasis van zowel DO Penedès als DO Cava. De afgelopen jaren zijn er ook extra vertoningen gehouden in de Priorat-regio.

Regisseur Roman Zajac (Zay-ats) heeft een uiteindelijk zware film over de oorlog geproduceerd, waarin de realiteit wordt onderzocht van de beslissing van Rusland om Oekraïne binnen te vallen op de niet-uitgelokte manier die ze op 24 februari 2022 deden. Dit was echter niet de oorspronkelijke bedoeling van de film. Zajac, de eigenaar van "Серцевина" (Hart van de wijn), was begonnen met het produceren van simpelweg een film ter ere van de wijnen die in Oekraïne werden gemaakt toen hij in 2021 begon met filmen. Toen brak de oorlog uit voordat hij klaar was en veranderde de hele situatie.

De bredere vernietigingsscènes in deze film zijn een essentieel onderdeel van wat we op dit moment allemaal op TV hebben gezien. Wat de Russen in Oekraïne hebben gedaan is gruwelijk, ongegrond en obsceen. Maar wat Zajac heeft gedaan, is zich opnieuw op de mensen in deze oorlog te concentreren, terwijl ze praten over wat een frivole bezigheid lijkt bij het maken van wijn, terwijl een wraakzuchtige natie opnieuw een genocide op jouw volk probeert uit te voeren.

Er is echter één moment waarop de hele film draait, en dat is het moment waarop deze twee zangers van de band, Rock-H, optraden in een zonovergoten wijngaard in de Transkarpaten-regio. Het eindigt dan abrupt met het afmaken van het lied in de huidige realiteit van de oorlog. Ik kan de scène tot het einde der dagen in tekst uitleggen, maar het zien ervan op het scherm heeft zo'n enorm gewicht dat je blijft en niet meer weggaat, en daarmee de pijn en de gruwel samenvat van wat de Russen in slechts een handomdraai hebben veroorzaakt.

De filmmakers maken een rondreis door het land en laten de omvang van de invasie goed tot zich doordringen, zonder zelfs maar in de buurt van de frontlinies of gedecimeerde steden als Bakhmut of

Avdiivka te komen. Maar al die tijd is er een zekere lichtzinnigheid in de mensen die Zajac interviewt, wat het andere belangrijke aspect is dat hij probeerde vast te leggen: deze Oekraïense geest, hoewel mensen na bijna twee jaar in deze shitoorlog toegeven dat het moeilijk is om het vol te houden.

Op de een of andere manier kan Zajac aan het einde van de film weer positief worden wanneer hij de familie Molchanov en hun 'Grad Cru'-wijngaard in de oblast Mykolaiv bezoekt. Nadat ze over de oorlog hebben gesproken, kunnen ze de dag in een of andere vorm van normaliteit afsluiten, wat laat zien dat zodra deze oorlog voorbij is, de Oekraïners er helemaal klaar voor zijn om door te gaan met hun leven.

Dit is een film voor de tijd waarin we ons bevinden en hij portretteert de oorlog via de lens van de landbouw en de mensen waar volgens mij vrijwel iedereen zich mee kan identificeren.

Trailer: [klik hier](#)